

Europeiska unionens officiella tidning

L 218

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

14 augusti 2013

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/38/EU av den 12 augusti 2013 om ändring av direktiv 2009/16/EG om hamnstatskontroll ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU av den 12 augusti 2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF 8

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 778/2013/EU av den 12 augusti 2013 om ytterligare makroekonomiskt bistånd till Georgien 15

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 779/2013 av den 13 augusti 2013 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 24

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

2013/430/EU:

- ★ Kommissionens genomförandebeslut av den 12 augusti 2013 om de överförda beloppen för budgetåret 2014 från de nationella stödprogrammen i vinsektorn till systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1234/2007 [delgivet med nr C(2013) 5180] 26

2013/431/EU:

- ★ Kommissionens genomförandebeslut av den 12 augusti 2013 om tillstånd för medlemsstaterna att förlänga provisoriska godkännanden som beviljats de verksamma ämnena benalaxyl-M och valifenalat [delgivet med nr C(2013) 5184] ⁽¹⁾ 28

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljö-kvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348 av den 24.12.2008) 30

Meddelande till läsarna – Rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* (se omslagets tredje sida)

Meddelande till läsaren – Sättet att hänvisa till rättsakter (se omslagets tredje sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/38/EU

av den 12 augusti 2013

om ändring av direktiv 2009/16/EG om hamnstatskontroll

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 februari 2006 antog Internationella arbetsorganisationen (ILO) 2006 års sjöarbetskonvention (nedan kallad MLC 2006) i syfte att skapa ett enhetligt, sammanhållet instrument som så långt möjligt innefattar alla aktuella standarder i befintliga internationella konventioner och rekommendationer om arbete till sjöss och de grundläggande principer som finns i andra internationella arbetskonventioner.
- (2) Genom rådets beslut 2007/431/EG ⁽³⁾ bemyndigades medlemsstaterna att, i Europeiska gemenskapens intresse, ratificera MLC 2006. Medlemsstaterna bör därför ratificera den så snart som möjligt.
- (3) När medlemsstaterna utför hamnstatskontrollinspektioner i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv

2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll ⁽⁴⁾, och när dessa hamnstatsinspektioner avser frågor som omfattas av konventioner som medlemsstaterna ännu inte har ratificerat och i vilka det fastställs att varje fartyg är föremål för kontroll utförd av behöriga tjänstemän när fartyget befinner sig i en hamn tillhörande en annan fördragsslutande stat eller part, bör medlemsstaterna anstränga sig för att iaktta förfaranden och praxis enligt dessa konventioner och bör således avstå från att utarbeta rapporter om hamnstatskontroll till Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och/eller ILO. Medlemsstater som ännu inte har ratificerat en internationell konvention som omfattas av direktiv 2009/16/EG när konventionen träder i kraft bör anstränga sig för att upprätta liknande förhållanden ombord på sina fartyg i enlighet med den konventionens krav.

- (4) I syfte att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt för medlemsstaternas faktiska efterlevnad av de internationella standarderna när de utför både flaggstatskontrollinspektioner och hamnstatskontrollinspektioner och i syfte att undvika att det uppstår friktion mellan internationell rätt och unionsrätten, bör medlemsstaterna sträva efter att ratificera konventionerna senast den dag då de träder i kraft, åtminstone till den del som de omfattas av unionens befogenhet.
- (5) I MLC 2006 fastställs standarder för arbete till sjöss för alla sjömän oavsett nationalitet och oavsett vilken flagg det fartyg för på vilket de arbetar.
- (6) Vid tillämpningen av direktiv 2009/16/EG, är det att föredra att, snarare än att definiera termerna *sjöman* och *besättning*, i varje enskilt fall tolka dessa termer i enlighet med hur de definieras eller tolkas i de relevanta internationella konventionerna. Särskilt i alla frågor som rör efterlevnaden av MLC 2006 bör termen *besättning* tolkas som en hänvisning till begreppet *sjöman* enligt definitionen i MLC 2006.
- (7) I alla frågor som omfattas av detta direktiv och som rör efterlevnaden av MLC 2006, även för fartyg på vilka

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 153.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 2 juli 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 juli 2013.

⁽³⁾ EUT L 161, 22.6.2007, s. 63.

⁽⁴⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 57.

den internationella säkerhetsorganisationskoden inte tillämpas, bör hänvisningar i direktiv 2009/16/EG till *företag* tolkas enligt definitionen för *redare* i den relevanta bestämmelsen i MLC 2006, eftersom den sistnämnda definitionen bättre motsvarar de särskilda behov som MLC 2006 ställer.

- (8) En väsentlig del av standarderna i MLC 2006 har genomförts i unionsrätten genom rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss ⁽¹⁾ och rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) ⁽²⁾. De standarder i MLC 2006 som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2009/13/EG eller direktiv 1999/63/EG ska genomföras av medlemsstaterna i överensstämmelse med dessa direktiv.
- (9) Som en allmän princip bör de åtgärder som antas för att ge verkan åt detta direktiv under inga omständigheter få användas av medlemsstaterna för att motivera en sänkning av den allmänna skyddsnivån för sjömän ombord på fartyg som för en medlemsstats flagg enligt unionens tillämpliga socialrätt.
- (10) MLC 2006 innehåller bestämmelser om efterlevnad, som anger staternas ansvar då de fullgör sina skyldigheter i fråga om hamnstatskontroll. För att värna om säkerhet och undvika snedvridning av konkurrensen, bör medlemsstaterna tillåtas att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i MLC 2006 för varje fartyg som anlöper deras hamnar och ankarplatser, oavsett vilken flagg det för.
- (11) Hamnstatskontroll regleras av direktiv 2009/16/EG, i vilket MLC 2006 bör tas med bland de konventioner vars genomförande kontrolleras av medlemsstaternas myndigheter i deras hamnar.
- (12) Medlemsstaterna bör, när de utför hamnstatskontrollinspektioner i enlighet med direktiv 2009/16/EG, beakta de bestämmelser i MLC 2006 i vilka det fastställs att sjöarbetscertifikatet och försäkran om överensstämmelse med sjöarbetskonventionen ska godtas som *prima facie*-bevis på efterlevnaden av kraven i MLC 2006.
- (13) Unionsrätten bör också återspegla förfarandena enligt MLC 2006 avseende hantering av klagomål i land som avser de frågor som konventionen berör.

- (14) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2009/16/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Kommissionen bör kunna anta genomförandeakter för att genomföra en metodik för bedömning av generiska riskparametrar, framför allt vad avser flaggstatskriterierna och kriterier för företagets prestationsnivå; för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av utökade inspektioner, däribland de riskområden som ska ingå; för att säkerställa enhetlig tillämpning av kontroller och säkerhetskontroller av skepp; för att inrätta ett harmoniserat elektroniskt format för rapportering av klagomål med anknytning till MLC 2006; för att genomföra harmoniserade förfaranden för hur uppenbara avvikelser ska rapporteras av lotsar och hamnmyndigheter eller -organ samt av de uppföljande åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna; samt för att fastställa närmare regler för offentliggörande av information om företag med låg eller mycket låg prestationsnivå, kriterierna för insamling av relevanta data och intervallen mellan uppdateringarna. Detta är en i högsta grad teknisk åtgärd, som ska utföras inom ramen för de principer och kriterier som fastställts i det direktivet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- (15) Genomförandeakter om metodiken för bedömning av generiska riskparametrar, framför allt beträffande flaggstatskriterierna och kriterierna för företagets prestationsnivå, om rapporter från lotsar och hamnmyndigheter eller -organ, inklusive harmoniserade förfaranden för hur uppenbara avvikelser ska rapporteras av lotsar och hamnmyndigheter eller -organ samt för hur de uppföljande åtgärder som har vidtagits av medlemsstaterna ska rapporteras, och om de närmare reglerna för offentliggörandet av information om företag med låg eller mycket låg prestation, bör inte antas av kommissionen, om den kommitté som avses i detta direktiv inte avger något yttrande om det utkast till genomförandeakt som kommissionen har lagt fram.
- (16) När genomförandebestämmelserna fastställs, bör kommissionen särskilt ta hänsyn till den sakkunskap och de erfarenheter som har erhållits genom inspektionssystemet i unionen och utgå från sakkunskapen i det samförståndsavtal om hamnstatskontroll som undertecknades i Paris den 26 januari 1982 (nedan kallat *Paris MOU*), i dess uppdaterade version.
- (17) Genomförandebestämmelserna, inklusive hänvisningar till instruktioner och riktlinjer i *Paris MOU*, bör inte hindra inspektörerna eller de behöriga myndigheterna från att utöva professionellt omdöme, och inte heller äventyra den flexibilitet som föreskrivs i direktiv 2009/16/EG.

⁽¹⁾ EUT L 124, 20.5.2009, s. 30.

⁽²⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 33.

⁽³⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (18) Den inspektionsdatabas som avses i direktiv 2009/16/EG bör anpassas och utvecklas i linje med de ändringar som införs genom det här direktivet eller ändringar som antas inom ramen för Paris MOU.
- (19) Paris MOU syftar till att eliminera användningen av undermåliga fartyg genom ett harmoniserat system för hamnstatskontroll, inklusive samordnad kontroll av fartyg som anlöper hamnar i Paris MOU-regionen, däribland medlemsstaternas hamnar. Dessa inspektioner har till syfte att kontrollera att fartygen uppfyller de internationella säkerhets-, trygghets- och miljöstandarderna, och att sjömännen har tillfredsställande boende- och arbetsförhållanden, i överensstämmelse med internationella gällande konventioner. Vid inspektioner och vid hänvisningar till instruktioner och riktlinjer i Paris MOU bör man beakta att dessa instruktioner och riktlinjer har utarbetats och antagits för att säkerställa enhetlighet och för att fungera som vägledning för inspektioner och därigenom främja så stor samstämmighet som möjligt.
- (20) Inspektion av sjömännens boende- och arbetsförhållanden ombord och av deras utbildning och kvalifikationer, i syfte att kontrollera att de uppfyller kraven i MLC 2006, förutsätter att inspektörer har nödvändig utbildning. Europeiska sjösäkerhetsbyrån och medlemsstaterna bör främja frågan om utbildning för inspektörer med sikte på en översyn av hur MLC 2006 efterlevs.
- (21) För att kommissionen snabbt ska kunna aktualisera de relevanta förfarandena och därigenom bidra till att åstadkomma likvärdiga förutsättningar för sjöfarten över hela världen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilaga VI till direktiv 2009/16/EG, som innehåller en förteckning över de instruktioner som antagits genom Paris MOU, så att förfarandena förblir tillämpliga och genomförbara på medlemsstaternas territorium i överensstämmelse med dem som har avtalats på internationell nivå och med iakttagande av de relevanta konventionerna. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (22) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (23) Direktiv 2009/16/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (24) I enlighet med artikel VIII träder MLC 2006 i kraft 12 månader efter den dag då ratifikationer från minst 30 av

ILO:s medlemmar, som tillsammans svarar för minst 33 % av världstonnage, har registrerats. Detta villkor uppfylldes den 20 augusti 2012, och MLC 2006 träder i kraft den 20 augusti 2013.

- (25) Detta direktiv bör träda i kraft samma dag som MLC 2006 träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 2009/16/EG

Direktiv 2009/16/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) Led 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led g ska utgå.

- ii) Följande led ska läggas till:

"i) 2006 års sjöarbetskonvention (MLC 2006).

j) 2001 års internationella konvention om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg (AFS 2001).

k) 2001 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom bunkerolja (bunkerkonventionen 2001)."

- b) Följande led ska läggas till:

"23. sjöarbetscertifikat: det certifikat som avses i regel 5.1.3 i MLC 2006.

24. försäkran om överensstämmelse med sjöarbetskonventionen: den deklaration som avses i regel 5.1.3 i MLC 2006."

- c) Följande stycke ska läggas till:

"Alla hänvisningar i detta direktiv till konventioner, internationella koder och resolutioner, inklusive för certifikat och andra dokument, ska betraktas som hänvisningar till de aktuella versionerna av dessa konventioner, internationella koder och resolutioner."

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Vid inspektion av ett fartyg vars flaggstat inte är part i en konvention ska medlemsstaterna se till att detta fartyg och dess besättning inte behandlas fördelaktigare än ett fartyg vars flaggstat är part i den konventionen. Ett sådant fartyg ska underkastas en mer ingående inspektion i enlighet med de förfaranden som upprättats inom ramen för Paris MOU."

b) Följande punkt ska läggas till:

"5. Åtgärder som antagits för att ge verkan åt detta direktiv får inte leda till en sänkning av den allmänna skyddsnivån för sjömän enligt unionens socialrätt på de områden som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde i förhållande till den nuvarande situationen i varje medlemsstat. Om hamnstatens behöriga myndighet vid genomförandet av dessa åtgärder blir medveten om en klar överträdelse av unionsrätten ombord på fartyg som för en medlemsstats flagg, ska den i enlighet med nationell lag och praxis genast informera alla andra relevanta behöriga myndigheter, så att ytterligare åtgärder vid behov kan vidtas."

3. Artikel 8.4 ska utgå.

4. Artikel 10.3 ska ersättas med följande:

"3. Genomförandebefogenheter ska tilldelas kommissionen för att genomföra en metodik för bedömning av generiska riskparametrar, framför allt vad avser flaggstatskriterierna och kriterier för företags prestationsnivå. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.3."

5. Artikel 14.4 ska ersättas med följande:

"4. Den utökade inspektionens omfattning, inklusive de riskområden som ska ingå, anges i bilaga VII. Kommissionen får anta detaljerade åtgärder för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av bilaga VII. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.3."

6. Artikel 15.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen får anta detaljerade åtgärder för att säkerställa enhetlig tillämpning av de förfaranden som avses i punkt 1 och av de säkerhetskontroller som avses i punkt 2 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.3."

7. I artikel 17 ska följande stycken läggas till:

"Om det, vid en mer ingående inspektion, konstateras att boende- och arbetsförhållandena på fartyget inte uppfyller kraven i MLC 2006, ska inspektören genast göra fartygets befälhavare uppmärksam på bristerna, med nödvändiga tidsfrister för avhjälpande av dessa.

Om inspektören anser att bristerna är betydande eller om de tagits upp i ett eventuellt klagomål enligt del A punkt 19 i bilaga V, ska inspektören också upplysa berörda redar- och sjömansorganisationer i den medlemsstat där inspektionen utförs, och får

a) underrätta en representant för flaggstaten,

b) lämna upplysningar i fallet till de behöriga myndigheterna i nästa anlöpshamn.

I frågor som rör MLC 2006 ska den medlemsstat där inspektionen utförs ha rätt att sända en kopia av inspektörens rapport, som ska åtföljas av eventuellt svar från flaggstatens behöriga myndigheter inom den föreskrivna tidsfristen, till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för sådan åtgärd som kan bedömas lämplig och ändamålsenlig för att säkerställa att sådan information dokumenteras och blir känd för parter som kan ha intresse av att utnyttja lämpliga rättsliga förfaranden."

8. I artikel 18 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"Klagandens identitet får inte lämnas ut till det berörda fartygets befälhavare eller ägare. Inspektören ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att sjömännens klagomål förblir konfidentiella, inbegripet att se till att alla samtal med sjömän är konfidentiella."

9. Följande artikel ska införas:

*"Artikel 18a***Rutiner för hantering av klagomål i land enligt MLC 2006**

1. Sjömän som hävdar en överträdelse av kraven i MLC 2006, inklusive sjömännens rättigheter, får rapportera klagomål till en inspektör i en hamn som sjömännens fartyg har anlöpt. I sådana fall ska inspektören göra en inledande utredning.

2. När det är lämpligt och beroende på klagomålets art ska den inledande utredningen bland annat ta hänsyn till om de rutiner för klagomål ombord som finns i regel 5.1.5 i MLC 2006 har följts. Inspektören får också göra en mer ingående inspektion i enlighet med artikel 13 i det här direktivet.

3. Inspektören ska, när det är lämpligt, arbeta för en lösning av klagomålet ombord på fartyget.

4. Om utredningen eller inspektionen avslöjar bristande efterlevnad som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 19, ska den artikeln tillämpas.

5. När punkt 4 inte är tillämplig och ett klagomål från en sjöman gällande frågor som omfattas av MLC 2006 inte har kunnat lösas ombord på fartyget, ska inspektören genast underrätta flaggstaten och inom en föreskriven tidsfrist begära yttrande och en handlingsplan för rättelse som ska lämnas in av flaggstaten. En rapport om varje utförd inspektion ska överföras på elektronisk väg till den inspektionsdatabas som avses i artikel 24.

6. Om klagomålet inte har lösts sedan åtgärder vidtagits enligt punkt 5, ska hamnstaten skicka en kopia av inspektörens rapport till Internationella arbetsbyråns generaldirektör. Rapporten ska åtföljas av eventuella svar som inkommit från flaggstatens behöriga myndighet inom den föreskrivna tidsfristen. Berörda sjömans- och redarorganisationer i hamnstaten ska också informeras. Hamnstaten ska dessutom regelbundet sända statistik och information över klagomål som har lösts till Internationella arbetsbyråns generaldirektör.

Syftet med att sända sådana underrättelser är att, på grundval av ett agerande som kan bedömas lämpligt och ändamålsenligt, registrera sådan information och göra den tillgänglig för parter, inklusive sjömans- och redarorganisationer, som själva kan ha intresse av att utnyttja tillämpliga rättsliga förfaranden.

7. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, ska genomförandebefogenheter tilldelas kommissionen för inrättande av ett harmoniserat elektroniskt format och förfarande för rapportering av uppföljande åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.3.

8. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 18. Artikel 18 fjärde stycket ska också tillämpas på klagomål gällande frågor som omfattas av MLC 2006."

10. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"2a. När sådana boende- och arbetsförhållanden ombord upptäcks som innebär otvetydig fara för sjömännens säkerhet, hälsa eller trygghet eller sådana brister som utgör en allvarlig eller upprepad överträdelse av kraven i MLC 2006, inklusive sjömännens rättigheter, ska den behöriga myndigheten i hamnstaten där fartyget inspekteras se till att fartyget kvarhålls eller att den verksamhet i samband med vilken bristerna har upptäckts stoppas.

Beslutet om kvarhållande eller driftsförbud får inte upphävas förrän dessa brister har åtgärdats eller den behöriga myndigheten har godtagit en handlingsplan som ska åtgärda dessa brister och myndigheten är säker på att planen snabbt kommer att genomföras. Innan en handlingsplan godtas får inspektören samråda med flaggstaten."

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Vid kvarhållande ska den behöriga myndigheten omedelbart skriftligen och med inspektionsrapporten bifogad underrätta flaggstatens administration eller, när detta inte är möjligt, konsuln eller, i dennes frånvaro,

den aktuella statens närmaste diplomatiska representant, om alla omständigheter som gjort att ingripandet bedömts vara nödvändigt. I förekommande fall ska dessutom utsedda inspektörer eller erkända organisationer som ansvarar för utfärdande av klasscertifikat eller föreskrivna certifikat enligt konventionerna informeras. Dessutom ska den behöriga myndigheten, om ett fartyg inte får framföras på grund av allvarlig eller upprepad överträdelse av kraven i MLC 2006, inklusive sjömännens rättigheter, eller på grund av att boende- och arbetsförhållandena ombord innebär otvetydig fara för sjömännens säkerhet, hälsa eller trygghet, genast upplysa flaggstaten om detta och uppmana en representant för flaggstaten att om möjligt närvara samt begära att flaggstaten lämnar svar inom en föreskriven tidsfrist. Den behöriga myndigheten ska också genast informera berörda sjömans- och redarorganisationer i den hamnstat där inspektionen utfördes."

11. Artikel 23.5 ska ersättas med följande:

"5. Genomförandebefogenheter ska tilldelas kommissionen för att anta åtgärder för genomförande av denna artikel, inklusive harmoniserade förfaranden för rapportering av uppenbara avvikelser anmälda av lotsar och hamnmyndigheter eller -organ samt av de uppföljande åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.3."

12. I artikel 27 ska andra stycket ersättas med följande:

"Genomförandebefogenheter ska tilldelas kommissionen för att upprätta de närmare reglerna för offentliggörande av den information som avses i första stycket, kriterierna för insamling av relevanta data och för intervallen mellan uppdateringarna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.3."

13. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 30a

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b med avseende på ändringar i bilaga VI, i syfte att i förteckningen i denna bilaga lägga till ytterligare instruktioner i samband med hamnstatskontroll vilka antagits av Paris MOU-organisationen.

Artikel 30b

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 30a ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 20 augusti 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 30a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 30a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

14. Artikel 31 ska ersättas med följande:

"Artikel 31

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) som inrättades genom artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande om ett utkast till genomförandeakt som ska antas enligt artiklarna 10.3, 23.5 respektive 27 andra stycket, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) EGT L 324, 29.11.2002, s. 1."

15. Artikel 32 ska utgå.

16. Artikel 33 ska ersättas med följande:

"Artikel 33

Genomförandebestämmelser

När de genomförandebestämmelser som avses i artiklarna 10.3, 14.4, 15.4, 18a.7, 23.5 och 27 fastställs i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 31.3, ska kommissionen särskilt vinnlägga sig om att dessa bestämmelser tar hänsyn till den sakkunskap och de erfarenheter som erhållits genom inspektionssystemet i unionen och bygger på sakkunskapen från Paris MOU."

17. Bilaga I, del II, punkt 2B ska ändras på följande sätt:

a) Den femte strecksatsen ska ersättas med följande:

"— Fartyg som har varit föremål för en rapport eller ett klagomål, inklusive klagomål i land, från befälhavaren, en besättningsmedlem eller annan person eller organisation med ett legitimt intresse av fartygets säkra drift, boende- och arbetsförhållanden ombord eller förhindrande av förorening, om inte den berörda medlemsstaten bedömer att rapporten eller klagomålet uppenbart saknar grund."

b) Följande strecksats ska läggas till:

"— Fartyg för vilka en handlingsplan för att åtgärda brister som avses i artikel 19.2a har överenskommits, men beträffande vilket genomförandet av den planen inte har kontrollerats av en inspektör."

18. Bilaga IV ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 14, 15 och 16 ska ersättas med följande:

"14. Läkarintyg (se MLC 2006).

15. Arbetsordning för fartyget (se MLC 2006 och STCW 78/95).

16. Arbets- och vilotidsjournal för sjöfolk (se MLC 2006)."

b) Följande punkter ska läggas till:

"45. Sjöarbetscertifikat.

46. Försäkran om överensstämmelse med sjöarbetskonventionen, delarna I och II.

47. Internationellt certifikat för påväxthindrande system.

48. Certifikat för försäkring eller annan ekonomisk säkerhet om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom bunkerolja."

19. I bilaga V, del A, ska följande punkter läggas till:

- "16. De dokument som krävs enligt MLC 2006 är inte framtagna eller underhållna eller är felaktigt underhållna eller innehåller inte den information som krävs enligt MLC 2006 eller är ogiltiga på annat sätt.
17. Boende- och arbetsförhållandena på fartyget överensstämmer inte med kraven enligt MLC 2006.
18. Det finns rimliga skäl att anta att fartyget har flaggats om i syfte att undvika efterlevnad av MLC 2006.
19. Det har framförts klagomål om att särskilda boende- och arbetsförhållanden på fartyget inte överensstämmer med kraven enligt MLC 2006."

20. I bilaga X ska punkt 3.10 ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Områden enligt MLC 2006"

- b) Följande punkter ska läggas till:

- "8. Förhållandena ombord innebär otvetydig fara för sjömännens säkerhet, hälsa eller trygghet.
9. Den bristande efterlevnaden utgör en allvarlig eller upprepad överträdelse av kraven i MLC 2006, inklusive sjömännens rättigheter, med avseende på sjömans boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyget, enligt vad som föreskrivs i fartygets sjöarbetscertifikat och försäkran om överensstämmelse med sjöarbetskonventionen."

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 21 november 2014. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den 20 augusti 2013, samma dag som MLC 2006 träder i kraft.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 augusti 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
L. LINKEVIČIUS
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/40/EU**av den 12 augusti 2013****om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 83.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Målen för detta direktiv är att tillnärma medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning vad gäller angrepp mot informationssystem, genom att fastställa minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder, och att förbättra samarbetet mellan behöriga myndigheter, inbegripet polismyndigheter och andra specialiserade brottsbekämpande organ i medlemsstaterna samt behöriga specialiserade unionsbyråer och -organ såsom Eurojust, Europol och dess europeiska it-brottscentrum samt Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa).
- (2) Informationssystem är av central betydelse för det politiska, sociala och ekonomiska samspelet i unionen. Samhället är i högsta grad och i växande utsträckning beroende av sådana system. Att dessa system fungerar smidigt och säkert i unionen är en förutsättning för utvecklingen av den inre marknaden och för en konkurrenskraftig och innovativ ekonomi. Säkerställande av en lämplig skyddsnivå för informationssystem bör ingå i ett effektivt övergripande ramverk med förebyggande åtgärder, tillsammans med straffrättsliga åtgärder mot it-relaterad brottslighet.
- (3) Angrepp mot informationssystem, särskilt angrepp som är kopplade till organiserad brottslighet, är ett växande problem både inom unionen och på global nivå, och oron ökar för terroristattacker eller politiskt motiverade angrepp mot de informationssystem som ingår i medlemsstaternas och unionens kritiska infrastruktur. Detta

utgör ett hot mot arbetet för att skapa ett säkrare informationssamhälle och ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och kräver därför åtgärder på unionsnivå och bättre samarbete och samordning på internationell nivå.

- (4) Inom unionen finns det en rad kritiska infrastrukturer för vilka driftstörningar, eller vars förstörelse, skulle kunna få betydande gränsöverskridande konsekvenser. Det har visat sig att behovet av att förbättra förmågan att skydda kritisk infrastruktur i unionen innebär att åtgärderna mot angrepp mot informationssystem bör kompletteras med stränga straffrättsliga påföljder som återspeglar angreppens svårhetsgrad. Med kritisk infrastruktur kan avses anläggningar, system eller delar av dessa belägna i medlemsstaterna som är nödvändiga för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner, hälsa, säkerhet, trygghet och människors ekonomiska eller sociala välfärd, såsom kraftverk, transportnät eller myndighetsnätverk, och där störningar i driften eller förstörelse av dessa skulle få betydande konsekvenser i en medlemsstat till följd av att man inte lyckas upprätthålla dessa funktioner.
- (5) Det finns tecken på en utveckling mot allt farligare och återkommande storskaliga angrepp mot informationssystem som ofta är av vital betydelse för medlemsstater eller särskilda funktioner i den offentliga eller privata sektorn. Denna tendens är förenad med utvecklingen av alltmer sofistikerade metoder, såsom skapande och användning av s.k. botnät, som omfattar flera skeden i en brottslig gärning, där varje skede i sig kan utgöra ett allvarligt hot mot allmänna intressen. Detta direktiv syftar bland annat till att införa straffrättsliga påföljder för skapandet av botnät, det vill säga övertagande och fjärrstyrning av ett stort antal datorer genom att infektera dem via sabotageprogram genom riktade it-angrepp. När de väl har skapats kan de infekterade datorerna, som utgör botnätet, utan användarnas vetskap aktiveras för storskaliga it-angrepp, som i allmänhet kan orsaka allvarlig skada, på det sätt som avses i detta direktiv. Medlemsstaterna får fastställa vad som utgör allvarlig skada enligt deras nationella rätt och praxis, exempelvis störning av systemtjänster av stort allmänintresse, orsakande av stora ekonomiska kostnader eller förlust av personuppgifter eller känslig information.
- (6) Storskaliga it-angrepp kan orsaka betydande ekonomiska skador på grund av avbrott i informationssystemens drift och i kommunikationen och förlust eller förvanskning av hemlig information som är viktig ur kommersiell synpunkt eller andra uppgifter. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att öka medvetenheten hos innovativa små och medelstora företag om vilka hot sådana angrepp utgör och deras sårbarhet för angrepp av detta slag, med tanke på att de i allt större utsträckning är beroende av att informationssystem fungerar korrekt och är tillgängliga, och de ofta begränsade resurser de har för informationssäkerhet.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 130.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 juli 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 juli 2013.

- (7) Gemensamma definitioner på detta område är viktiga för att säkerställa att detta direktiv tillämpas enhetligt i medlemsstaterna.
- (8) Det finns ett behov av att fastställa en gemensam inställning i fråga om brottsrekvisit, genom att gemensamt kriminalisera olagligt intrång i informationssystem, olaglig systemstörning, olaglig datastörning och olaglig avlyssning.
- (9) Avlyssning omfattar, men är inte nödvändigtvis begränsad till, avlyssning, kontroll eller övervakning av kommunikationsinnehåll och anskaffande av uppgifter, antingen direkt genom åtkomst till och användning av informationssystem eller indirekt med tekniska hjälpmedel, genom användning av olika typer av elektroniska avlyssningsanordningar eller avlyssning med tekniska hjälpmedel.
- (10) Medlemsstaterna bör fastställa påföljder för angrepp mot informationssystem. De påföljder som fastställs bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och bör inbegripa fängelsestraff och/eller böter.
- (11) I detta direktiv föreskrivs straffrättsliga påföljder åtminstone i fall som inte är ringa. Medlemsstaterna får fastställa vad som utgör ett ringa fall enligt deras nationella rätt och praxis. Ett fall kan anses vara ringa till exempel när den skada och/eller risk som gärningen medför för offentliga eller privata intressen, såsom ett datasystems eller datorbehandlingsbara uppgifters integritet eller en persons integritet, rättigheter och andra intressen, är obetydlig eller av sådan art att åläggande av straffrättsliga påföljder inom den lagstadgade gränsen eller åläggande av straffrättsligt ansvar inte är nödvändigt.
- (12) Identifiering och rapportering av hot och risker från it-angrepp och svagheter i informationssystem bör ingå i ett effektivt förebyggande av och effektiva åtgärder mot it-angrepp och för att förbättra säkerheten i informationssystem. Effekten kan förstärkas genom incitament att rapportera säkerhetsbrister. Medlemsstaterna bör sträva efter att ge i lag föreskrivna möjligheter att upptäcka och rapportera säkerhetsbrister.
- (13) Det är lämpligt att föreskriva strängare påföljder när ett angrepp mot ett informationssystem görs inom ramen för en sådan kriminell organisation som avses i rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet⁽¹⁾, när it-angreppet är storskaligt och därmed påverkar ett betydande antal informationssystem, inklusive när angreppet syftar till att skapa ett botnät, eller när it-angreppet orsakar allvarlig skada, inklusive när det genomförs via ett botnät. Det är också lämpligt att föreskriva strängare påföljder när ett sådant angrepp riktas mot kritisk infrastruktur i medlemsstaterna eller unionen.
- (14) Införandet av effektiva åtgärder mot identitetsstöld och andra identitetsrelaterade brott utgör en annan viktig del i en samlad ansats mot it-relaterad brottslighet. Behovet av unionsåtgärder mot denna typ av brottsligt beteende kan också övervägas vid utvärderingen av behovet av ett övergripande horisontellt unionsinstrument.
- (15) Enligt rådets slutsatser av den 27–28 november 2008 bör det utarbetas en ny strategi i samarbete med medlemsstaterna och kommissionen, med hänsyn till Europarådets konvention från 2001 om it-relaterad brottslighet. Konventionen är den viktigaste rättsliga referensramen när det gäller att bekämpa it-relaterad brottslighet, inklusive angrepp mot informationssystem. Detta direktiv bygger på den konventionen. Det bör därför ses som en prioritet att alla medlemsstater slutför ratificeringen av konventionen så snart som möjligt.
- (16) Med hänsyn till de olika metoder som kan användas för att angripa informationssystem och till den snabba utvecklingen av hård- och programvara, hänvisar detta direktiv till verktyg som kan användas för att begå brott som anges i detta direktiv. Verktyg i denna mening är exempelvis sabotageprogram, inklusive sådana som kan skapa botnät, som används för it-angrepp. Även om ett verktyg är lämpat eller särskilt lämpat för att utföra ett av de brott som anges i detta direktiv kan verktyget vara tillverkat för lagliga ändamål. Eftersom det finns ett behov av att undvika kriminalisering av fall där sådana verktyg tillverkas och saluförs för lagliga ändamål, t.ex. för test av it-produkters funktionssäkerhet eller informationssystemets säkerhet, måste, utöver det allmänna kravet på uppsåt, också ett krav på direkt uppsåt uppfyllas, att dessa verktyg är avsedda att användas för att begå ett eller flera av de brott som anges i detta direktiv.
- (17) Detta direktiv ålägger inte straffrättsligt ansvar när de objektiva kriterier för brott som anges i detta direktiv är uppfyllda men då gärningarna begås utan brottsligt uppsåt, till exempel när en person inte visste att det rörde sig om obehörig åtkomst eller vid föreskrivna test eller skydd av informationssystem, till exempel när en person har fått i uppdrag av ett företag eller en leverantör att testa styrkan hos dess säkerhetssystem. Avtalsenliga skyldigheter eller överenskommelser om att begränsa åtkomst till informationssystem genom en användarpolicy eller användarvillkor samt arbetsmarknadstvister om åtkomst till och användning av arbetsgivarens informationssystem för privata ändamål, bör inte föranleda straffrättsligt ansvar enligt detta direktiv, om åtkomsten under dessa omständigheter skulle bedömas vara otillåten och således utgöra den enda grunden för lagföring. Detta direktiv påverkar inte den rätt till åtkomst till information som följer av nationell rätt och unionsrätt, men får samtidigt inte fungera som undantag för att motivera olaglig och godtycklig åtkomst till information.

⁽¹⁾ EUT L 300, 11.11.2008, s. 42.

- (18) It-angrepp kan underlättas av olika omständigheter, till exempel när förövaren har åtkomst till de säkerhetssystem som är inbyggda i de drabbade informationssystemen i tjänsten. Inom ramen för nationell rätt bör sådana omständigheter på lämpligt sätt beaktas vid lagföring.
- (19) Medlemsstaternas nationella rätt bör innehålla regler om försvårande omständigheter i enlighet med de tillämpliga regler om försvårande omständigheter som fastställts genom deras rättsystem. De bör se till att rätten vid påföljdsbestämningen har möjlighet ta hänsyn till dessa försvårande omständigheter. Det är upp till rätten att bedöma dessa omständigheter, tillsammans med övriga faktiska sakomständigheter i det enskilda fallet.
- (20) Detta direktiv reglerar inte villkoren för utövandet av behörighet när det gäller de brott som avses i direktivet, exempelvis att det ska föreligga en anmälan från offret på den plats där brottet begicks, en formell underrättelse från den stat där brottet begicks, eller att åtal inte väckts mot gärningsmannen på den plats där gärningen har begåtts.
- (21) Stater och offentliga organ är, inom ramen för detta direktiv, skyldiga att till fullo garantera respekten för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, i enlighet med gällande internationella förpliktelser.
- (22) Genom detta direktiv stärks betydelsen av nätverk, såsom G8 eller Europarådets nätverk av kontaktpunkter, som är tillgängliga dygnet runt alla dagar i veckan. Sådana kontaktpunkter bör kunna ge konkret stöd och till exempel underlätta utbyte av tillgänglig relevant information och tillhandahålla teknisk rådgivning eller rättslig information i utredningar eller rättegångar rörande brott med anknytning till informationssystem och data som rör den begärade medlemsstaten. För att säkerställa att nätverken fungerar smidigt bör varje kontaktpunkt kunna kommunicera med kontaktpunkter i andra medlemsstater omgående, bland annat med hjälp av utbildad och utrustad personal. Med hänsyn till hur snabbt storskaliga it-angrepp kan genomföras, bör medlemsstaterna ha kapacitet att snabbt besvara brådskande förfrågningar från detta nät av kontaktpunkter. I sådana fall kan det vara lämpligt att förfrågan om information åtföljs av en telefonkontakt, för att se till att den anmodade medlemsstaten behandlar förfrågan snabbt och ger återkoppling inom åtta timmar.
- (23) Samarbete mellan, å ena sidan, de offentliga myndigheterna och, å andra sidan, den privata sektorn och det civila samhället är mycket viktigt för att förebygga och motverka angrepp mot informationssystem. Det är nödvändigt att främja och förbättra samarbetet mellan tjänsteleverantörer, producenter, brottsbekämpande organ och rättsliga myndigheter samtidigt som rättsstatsprincipen beaktas fullt ut. Samarbetet kan inbegripa t.ex. stöd från tjänsteleverantörernas sida när det gäller att säkra potentiella bevis, bidra till fastställandet av gärningsmannens identitet och, som en sista utväg, i enlighet med nationell rätt och praxis, helt eller delvis stänga ned informationssystem eller funktioner som har angripits eller använts för olagliga ändamål. Medlemsstaterna bör också överväga att inrätta nätverk för samarbete och partnerskap med tjänsteleverantörer och producenter för utbyte av uppgifter om de brott som omfattas av detta direktiv.
- (24) Det finns behov av att samla in jämförbara uppgifter om de brott som avses i detta direktiv. Relevanta uppgifter bör göras tillgängliga för behöriga specialiserade unionsbyråer och -organ, t.ex. Europol och Enisa i enlighet med deras uppdrag och informationsbehov, för att få en mer heltäckande bild av problemet med it-relaterad brottslighet och nätverks- och informationssäkerhet på unionsnivå och därigenom medverka till utformningen av mer effektiva åtgärder. Medlemsstaterna bör översända uppgifter om gärningsmannens tillvägagångssätt till Europol och dess europeiska it-brottscentrum för utarbetande av hotbedömningar och strategiska analyser i samband med it-relaterad brottslighet i enlighet med rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrå (Europol) ⁽¹⁾. Tillhandahållandet av information kan bidra till bättre insikt om nuvarande och framtida hot och därmed bidra till att bättre och mer målinriktade beslut fattas om bekämpande och förebyggande av angrepp mot informationssystem.
- (25) Kommissionen bör överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och lägga fram nödvändiga förslag till lagstiftning som skulle kunna leda till att dess tillämpningsområde utvidgas med hänsyn till utvecklingen på området för it-relaterad brottslighet. Exempel på sådan utveckling är tekniska lösningar som till exempel möjliggör en effektivare bekämpning av angrepp mot informationssystem, eller som gör det lättare att förebygga eller minimera konsekvenserna av sådana angrepp. Kommissionen bör för detta ändamål beakta tillgängliga analyser och rapporter som utarbetats av relevanta aktörer, särskilt Europol och Enisa.
- (26) För att man effektivt ska kunna bekämpa it-relaterad brottslighet är det nödvändigt att öka informationssystemens motståndskraft genom lämpliga åtgärder för att bättre skydda dem mot it-angrepp. Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att skydda de informationssystem som utgör del av deras kritiska infrastruktur från it-angrepp, och skyddet av deras informationssystem med tillhörande data bör ingå i det. En viktig del i en heltäckande strategi för att effektivt motverka it-relaterad brottslighet är att se till att juridiska personer har en tillräckligt hög skydds- och säkerhetsnivå på informationssystem, t.ex. i samband med tillhandahållande av offentligt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster i enlighet med gällande unionslagstiftning om integritet och elektronisk kommunikation samt om

⁽¹⁾ EUT L 121, 15.5.2009, s. 37.

dataskydd. Lämpliga skyddsnivåer bör tillhandahållas mot hot och svagheter som på ett rimligt sätt kan identifieras i enlighet med den senaste utvecklingen inom den specifika sektorn och de konkreta situationerna för databehandlingen. De kostnader och bördor som ett sådant skydd medför bör stå i proportion till den sannolika skadan av ett it-angrepp för de drabbade. Medlemsstaterna uppmanas att fastställa relevanta åtgärder i fråga om ansvar inom ramen för nationell rätt när det är uppenbart att en juridisk person inte har haft en lämplig skyddsnivå mot it-angrepp.

(27) Stora luckor och skillnader i medlemsstaternas lagstiftning och straffrättsliga förfaranden när det gäller angrepp mot informationssystem kan försvåra kampen mot organiserad brottslighet och terrorism, och kan komplicera ett effektivt polisiärt och rättsligt samarbete på detta område. De moderna informationssystemens nationsöverskridande och gränslösa natur innebär att angrepp mot sådana system ofta har en gränsöverskridande dimension, vilket understryker det akuta behovet av ytterligare insatser för att tillnärma den straffrättsliga lagstiftningen på detta område. För övrigt bör adekvata åtgärder för genomförande och tillämpning av rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden⁽¹⁾ göra det lättare att samordna åtal i fall av angrepp mot informationssystem. Medlemsstaterna bör också i samarbete med unionen verka för bättre internationellt samarbete i fråga om säkerheten i informationssystem, datornätverk och datorbehandlingsbara uppgifter. Vederbörlig hänsyn till säkerheten vid dataöverföring och lagring av uppgifter bör tas med i alla internationella avtal som rör uppgiftsutbyte.

(28) Bättre samarbete mellan behöriga brottsbekämpande organ och rättsliga myndigheter i hela unionen är nödvändigt för att man ska kunna bekämpa it-relaterad brottslighet på ett effektivt sätt. I detta sammanhang bör ökade insatser för att ge adekvat utbildning till de berörda myndigheterna för ökad förståelse av it-relaterad brottslighet och dess konsekvenser, och för att främja samarbete och utbyte av bästa metoder, exempelvis genom de behöriga specialiserade unionsbyråerna och -organen, uppmuntras. Sådan utbildning bör bland annat syfta till att öka medvetenheten om de olika nationella rättssystemen, de eventuella rättsliga och tekniska svårigheter som kan uppstå vid brottsutredningar eller fördelningen av befogenheter mellan de relevanta nationella myndigheterna.

(29) Detta direktiv respekterar de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och står i överensstämmelse med de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, inklusive

skyddet av personuppgifter, rätten till privatliv, yttrande- och informationsfrihet, rätten till en rättvis rättegång, oskuldspresumtion och rätten till försvar, samt med legalitetsprincipen och principen om proportionalitet mellan brottet och påföljden. Detta direktiv syftar särskilt till att säkerställa att dessa rättigheter och principer respekteras fullt ut och måste genomföras i enlighet med detta.

(30) Skyddet av personuppgifter är en grundläggande rättighet i enlighet med artikel 16.1 i EUF-fördraget och artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Därför bör all behandling av personuppgifter i samband med genomförandet av detta direktiv vara helt och hållet förenlig med den unionsrätt som gäller beträffande uppgiftsskydd.

(31) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.

(32) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

(33) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att underställa angrepp mot informationssystem i alla medlemsstater effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder och att förbättra och uppmuntra samarbete mellan rättsliga och andra behöriga myndigheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(34) Syftet med detta direktiv är att ändra och utöka bestämmelserna i rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem⁽²⁾. Med avseende på de medlemsstater som deltar i antagandet av detta direktiv bör rambeslut 2005/222/RIF för tydlighetens skull ersättas i sin helhet, eftersom de ändringar som görs är många och väsentliga.

⁽¹⁾ EUT L 328, 15.12.2009, s. 42.

⁽²⁾ EUT L 69, 16.3.2005, s. 67.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom området angrepp mot informationssystem. Det syftar också till att främja förebyggande av sådana brott och förbättra samarbetet mellan rättsliga och andra behöriga myndigheter.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *informationssystem*: en apparat eller en grupp av sammankopplade apparater eller apparater som hör samman med varandra, av vilka en eller flera genom ett program automatiskt behandlar datorbehandlingsbara uppgifter, samt datorbehandlingsbara uppgifter som lagras, behandlas, hämtas eller överförs med hjälp av en apparat eller en grupp av apparater för att de ska kunna drivas, användas, skyddas och underhållas,
- b) *datorbehandlingsbara uppgifter*: framställning av fakta, information eller begrepp i en form som lämpar sig för behandling i ett informationssystem, inklusive program som lämpar sig för att få ett informationssystem att utföra en viss uppgift,
- c) *juridisk person*: enhet som har status av juridisk person enligt tillämplig rätt, med undantag av stater, eller offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer,
- d) *orättmätigt*: handlande som avses i detta direktiv, inklusive intrång, störning eller avlyssning, utan tillstånd från ägaren eller annan rättighetshavare till systemet eller del av detta, eller som inte är tillåtet enligt nationell rätt.

Artikel 3

Olagligt intrång i informationssystem

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att orättmätigt intrång som begås uppsåtligen i ett informationssystem som helhet eller en del av ett sådant system straffbeläggs när det begås genom intrång i en säkerhetsåtgärd och åtminstone i fall som inte är ringa.

Artikel 4

Olaglig systemstörning

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det är straffbart att, uppsåtligen och orättmätigt, allvarligt hindra eller avbryta driften av ett informationssystem genom att mata in, överföra, skada, radera, försämra, ändra, hindra flödet av eller göra det omöjligt att komma åt datorbehandlingsbara uppgifter, åtminstone i fall som inte är ringa.

Artikel 5

Olaglig datastörning

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det är straffbart att, uppsåtligen och orättmätigt, radera, skada, försämra, ändra, hindra flödet av eller göra det

omöjligt att komma åt datorbehandlingsbara uppgifter i ett informationssystem, åtminstone i fall som inte är ringa.

Artikel 6

Olaglig avlyssning

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att avlyssning med tekniska hjälpmedel, som sker uppsåtligen och orättmätigt, av icke-offentliga överföringar av datorbehandlingsbara uppgifter till, från eller inom ett informationssystem, inklusive elektromagnetisk strålning från informationssystem som innehåller sådana uppgifter, straffbeläggs, åtminstone i fall som inte är ringa.

Artikel 7

Verktyg som används för att begå brott

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det är straffbart att uppsåtligen tillverka, sälja, anskaffa i syfte att använda, importera, distribuera eller på annat sätt tillgängliggöra ett av följande verktyg, om det sker orättmätigt och med uppsåt att begå något av de brott som avses i artiklarna 3–6, åtminstone i fall som inte är ringa:

- a) Ett datorprogram som utformats eller anpassats i första hand för att begå något av de brott som avses i artiklarna 3–6.
- b) Ett datorlösenord, en åtkomstkod eller liknande uppgifter som gör det möjligt att få tillgång till ett informationssystem eller delar av ett sådant system.

Artikel 8

Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska se till att anstiftan av och medhjälp till de brott som avses i artiklarna 3–7 straffbeläggs.
2. Medlemsstaterna ska se till att försök att begå de brott som avses i artiklarna 4 och 5 straffbeläggs.

Artikel 9

Påföljder

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de brott som avses i artiklarna 3–8 är belagda med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de brott som avses i artiklarna 3–7 är belagda med ett maximistraff på minst två års fängelse, åtminstone i fall som inte är ringa.
3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de brott som avses i artiklarna 4 och 5 är belagda med ett maximistraff på minst tre års fängelse när de

begås uppsåtligt och när ett betydande antal informations-system har påverkats genom användning av ett verktyg som avses i artikel 7 och som har utformats eller anpassats i första hand för detta syfte.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de brott som avses i artiklarna 4 och 5 är belagda med ett maximistraff på minst fem års fängelse när de

a) begås inom ramen för en kriminell organisation enligt definitionen i rambeslut 2008/841/RIF, oberoende av den påföljdssnivå som föreskrivs däri, eller

b) förorsakar allvarlig skada, eller

c) begås mot ett informationssystem som utgör kritisk infrastruktur.

5. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det i enlighet med nationell rätt kan anses som en försvårande omständighet, när de brott som avses i artiklarna 4 och 5 begås genom missbruk av personuppgifter som rör en annan person än gärningsmannen i syfte att vinna tredje mans förtroende och därigenom medför skada för den som identiteten tillhör, om inte dessa omständigheter redan täcks av ett annat brott som är straffbart enligt nationell rätt.

Artikel 10

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att juridiska personer kan ställas till ansvar för de brott som avses i artiklarna 3–8 och som begås till deras förmån av en person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på något av följande:

- a) Behörighet att företräda den juridiska personen.
- b) Befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar.
- c) Befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som ska utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till förmån för denna juridiska person begå något av de brott som avses i artiklarna 3–8.

3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte utesluta lagföring av fysiska personer som begår, anstiftar eller medverkar till något av de brott som avses i artiklarna 3–8.

Artikel 11

Påföljder för juridiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att en juridisk person som har fällts till ansvar enligt artikel 10.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som ska innefatta bötesstraff eller

administrativa avgifter och som får inbegripa andra påföljder, som

- a) frångående av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning,
- d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- e) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå brottet.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att en juridisk person som har fällts till ansvar enligt artikel 10.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller andra åtgärder.

Artikel 12

Behörighet

1. Medlemsstaterna ska fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 3–8, när brottet har begåtts

- a) helt eller delvis på deras territorium, eller
- b) av en medborgare i medlemsstaten, åtminstone i sådana fall där gärningen utgör ett brott på den plats där den begicks.

2. En medlemsstat ska vid fastställandet av sin behörighet enligt punkt 1 a se till att behörigheten innefattar fall där

- a) gärningsmannen är fysiskt närvarande på dess territorium när brottet begås, oavsett om brottet riktar sig mot ett informationssystem på denna medlemsstats territorium eller inte, eller
- b) brottet riktar sig mot ett informationssystem på dess territorium, oavsett om gärningsmannen är fysiskt närvarande på territoriet när brottet begås eller inte.

3. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att fastställa sin behörighet över ett brott som avses i artiklarna 3–8 vilket har begåtts utanför dess territorium, inbegripet när

- a) gärningsmannen har sin hemvist på denna medlemsstats territorium, eller
- b) gärningen har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad inom denna medlemsstats territorium.

Artikel 13

Informationsutbyte

1. För utbyte av uppgifter om de brott som avses i artiklarna 3–8 ska medlemsstaterna se till att ha en operativ nationell kontaktpunkt och att använda det befintliga nät med operativa kontaktpunkter som kan nå dygnet runt alla dagar i veckan. Medlemsstaterna ska också se till att ha förfaranden som gör att de vid brådskande begäran om bistånd inom högst åtta timmar efter mottagandet kan ange åtminstone huruvida begäran kommer att besvaras samt formen och den beräknade tidpunkten för svaret.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sin utsedda kontaktpunkt som avses i punkt 1. Kommissionen ska vidarebefordra denna information till de andra medlemsstaterna och behöriga specialiserade unionsbyråer och -organ.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att lämpliga rapporteringskanaler är tillgängliga för att underlätta att de brott som avses i artiklarna 3–6 rapporteras till behöriga nationella myndigheter utan onödigt dröjsmål.

Artikel 14

Övervakning och statistik

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns ett system för registrering, insamling och tillhandahållande av statistiska uppgifter om de brott som avses i artiklarna 3–7.

2. De statistiska uppgifter som avses i punkt 1 ska åtminstone omfatta befintliga uppgifter om antalet sådana brott som avses i artiklarna 3–7 som registrerats av medlemsstaterna och antalet personer som åtalats och dömts för sådana brott som avses i artiklarna 3–7.

3. Medlemsstaterna ska översända de uppgifter som samlas in enligt denna artikel till kommissionen. Kommissionen ska se till att en samlad översikt över dessa statistiska rapporter offentliggörs och översänds till behöriga specialiserade unionsbyråer och -organ

Artikel 15

Ersättande av rambeslut 2005/222/RIF

Rambeslut 2005/222/RIF ersätts härmed med avseende på medlemsstater som deltar i antagandet av detta direktiv, utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristen för införlivande av rambeslutet med nationell rätt.

Med avseende på de medlemsstater som deltar i antagandet av detta direktiv ska hänvisningar till rambeslut 2005/222/RIF anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 16

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 4 september 2015 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta direktiv införlivas med deras nationella lagstiftning.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 17

Rapportering

Kommissionen ska senast den 4 september 2017 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag. Kommissionen ska även beakta den tekniska och rättsliga utvecklingen på området för it-relaterad brottslighet, särskilt vad gäller tillämpningsområdet för detta direktiv.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 12 augusti 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 778/2013/EU

av den 12 augusti 2013

om ytterligare makroekonomiskt bistånd till Georgien

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, på grundval
av det gemensamma utkast som förlikningskommittén god-
kände den 26 juni 2013 ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Förbindelserna mellan Georgien och Europeiska unionen utvecklas inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken. År 2006 enades gemenskapen och Georgien om en handlingsplan inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken i vilken man identifierade prioriteringar på medellång sikt i förbindelserna mellan EU och Georgien. 2010 inledde unionen och Georgien förhandlingar om ett associeringsavtal som är tänkt att ersätta det befintliga partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Georgien ⁽²⁾. Förbindelserna mellan EU och Georgien har stärkts ytterligare genom det östliga partnerskap som nyligen har lanserats.
- (2) Vid det extra mötet i Europeiska rådet den 1 september 2008 bekräftades unionens vilja att stärka förbindelserna mellan EU och Georgien efter den väpnade konflikten mellan Georgien och Ryska federationen i augusti 2008.
- (3) Den georgiska ekonomin har sedan tredje kvartalet 2008 drabbats allt hårdare av den internationella finanskrisen, med minskande produktion, sjunkande skatteintäkter och ett växande behov av extern finansiering.
- (4) Vid den internationella givarkonferens som hölls den 22 oktober 2008 utlovade det internationella samfundet

bistånd till Georgiens ekonomiska återhämtning i enlighet med Förenta nationernas och Världsbankens gemensamma behovsprövning.

- (5) Unionen meddelade att den skulle anslå upp till 500 miljoner EUR i finansiellt bistånd till Georgien.
- (6) Internationella valutafonden (IMF) ger finansiellt bistånd för att stödja Georgiens ekonomiska anpassning och återhämtning. I september 2008 kom de georgiska myndigheterna överens med IMF om ett stand-by-avtal på 750 miljoner US-dollar för att stödja den georgiska ekonomin och göra nödvändiga anpassningar med hänsyn till finanskrisen.
- (7) Sedan Georgiens ekonomiska läge hade försämrats ytterligare och en nödvändig revidering av de ekonomiska antaganden som låg till grund för IMF-programmet hade gjorts samt mot bakgrund av Georgiens ökade behov av extern finansiering, träffade Georgien och IMF en överenskommelse om att utöka lånet med 424 miljoner US-dollar enligt det stand-by-avtal som godkändes av IMF:s styrelse i augusti 2009.
- (8) Unionen tilldelade 2010–2012 i genomsnitt 24 miljoner EUR per år i budgetbistånd till Georgien inom ramen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet.
- (9) Med anledning av Georgiens försämrade ekonomiska läge och försämrade utsikter, har Georgien begärt makroekonomiskt bistånd från unionen.
- (10) Med tanke på att det fortfarande finns ett finansieringsunderskott i Georgiens betalningsbalans, anses makroekonomiskt bistånd vara ett lämpligt svar på Georgiens begäran i det rådande exceptionella läget för att stödja en ekonomisk stabilisering i anslutning till det pågående IMF-programmet.
- (11) Det makroekonomiska bistånd som unionen avser att tillhandahålla Georgien (nedan kallat *unionens makroekonomiska bistånd*) bör inte endast komplettera program och medel från IMF och Världsbanken utan även säkerställa att unionens engagemang ger ett mervärde.
- (12) Kommissionen bör säkerställa att unionens makroekonomiska bistånd är rättsligt och innehållsmässigt förenligt med de åtgärder som vidtas på de olika externa politikområdena och annan relevant unionspolitik.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 maj 2011 (EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 211) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 10 maj 2012 (EUT C 291 E, 27.9.2012, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 4 juli 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 juli 2013.

⁽²⁾ Partnerskaps- och samarbetsavtal mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Georgien, å andra sidan (EGT L 205, 4.8.1999, s. 3).

- (13) De särskilda målen för unionens makroekonomiska bistånd bör leda till förbättrad effektivitet, transparens och ansvarighet. Dessa målsättningar bör regelbundet följas upp av kommissionen.
- (14) Villkoren för unionens makroekonomiska bistånd bör återspegla grundprinciperna och målen i unionens politik gentemot Georgien.
- (15) För att säkerställa ett effektivt skydd av unionens ekonomiska intressen knutna till unionens makroekonomiska bistånd är det nödvändigt att Georgien vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oegentligheter i samband med det biståndet. Det är också nödvändigt att kommissionen genomför lämpliga kontroller samt att revisionsrätten utför relevanta revisioner.
- (16) Budgetmyndighetens befogenheter påverkas inte av att det makroekonomiska biståndet från unionen frigörs.
- (17) Unionens makroekonomiska bistånd bör förvaltas av kommissionen. För att säkerställa att Europaparlamentet och Ekonomiska och finansiella kommittén kan följa genomförandet av detta beslut bör kommissionen regelbundet informera dem om hur det makroekonomiska biståndet från unionen utvecklas och förse dem med relevanta dokument.
- (18) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (19) I detta sammanhang erinras det om att enligt den förordningen bör det rådgivande förfarandet tillämpas som allmän regel i alla fall utom de som föreskrivs i den förordningen. Med hänsyn till den potentiellt stora inverkan av de transaktioner som överstiger tröskelvärdet på 90 miljoner EUR är det lämpligt att tillämpa granskningsförfarandet för sådana transaktioner. Med hänsyn till beloppet av unionens makroekonomiska bistånd till Georgien bör det rådgivande förfarandet tillämpas vid antagandet av samförståndsavtalet, eller för att minska, skjuta upp eller avbryta stödet helt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionen ska ge Georgien makroekonomiskt bistånd med ett högsta belopp på 46 miljoner EUR för att stödja Georgiens ekonomiska stabilisering och täcka dess betalningsbalansbehov, såsom de fastställs i det gällande IMF-programmet. Av det högsta beloppet ska upp till 23 miljoner EUR tillhandahållas i form av bidrag och upp till 23 miljoner EUR i form av lån.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Utbetalningen av unionens makroekonomiska bistånd görs under förutsättning att unionens budget för 2013 godkänns av budgetmyndigheten.

2. Kommissionen ska bemyndigas att på unionens vägnar låna upp de medel som krävs för att finansiera lånedelen av unionens makroekonomiska bistånd. Lånet ska ha en löptid på högst 15 år.

3. Utbetalningen av unionens makroekonomiska bistånd ska förvaltas av kommissionen på ett sätt som är förenligt med de avtal och överenskommelser som ingåtts mellan IMF och Georgien och med de grundprinciper och mål för ekonomisk reform som fastställs i partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Georgien. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och Ekonomiska och finansiella kommittén om utvecklingen när det gäller förvaltningen av unionens makroekonomiska bistånd och förse dem med relevanta dokument.

4. Unionens makroekonomiska bistånd ska vara tillgängligt under en period av två år och sex månader från och med den första dagen efter det att det samförståndsavtal som avses i artikel 2.1 har trätt i kraft.

Artikel 2

1. Kommissionen ska, i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 6.2, anta ett samförståndsavtal som anger den ekonomiska politik och de finansiella villkor som styr unionens makroekonomiska bistånd, inbegripet en tidsram för uppfyllandet av dessa villkor. Den ekonomiska politik och de finansiella villkor som anges i samförståndsavtalet ska vara förenliga med de avtal och överenskommelser som avses i artikel 1.3. Dessa villkor ska särskilt syfta till att stärka effektiviteten, transparensen och ansvarigheten för unionens makroekonomiska bistånd, däribland systemen för förvaltning av de offentliga finanserna i Georgien. Framstegen på vägen mot dessa mål ska regelbundet övervakas av kommissionen. Närmare finansiella villkor för unionens makroekonomiska bistånd ska fastställas i den bidragsöverenskommelse och det låneavtal som ska ingås mellan kommissionen och de georgiska myndigheterna.

2. Under genomförandet av unionens makroekonomiska bistånd ska kommissionen övervaka att Georgien har sunda finansiella system, administrativa förfaranden samt interna och externa kontrollmekanismer som är relevanta för denna typ av bistånd, samt att Georgien respekterar den överenskomna tidsramen.

3. Kommissionen ska regelbundet kontrollera att Georgiens ekonomiska politik är i enlighet med målen för unionens makroekonomiska bistånd och att överenskommelserna om ekonomisk politik följs på ett tillfredsställande sätt. I detta avseende ska kommissionen ha en nära samordning med IMF och Världsbanken och, när så krävs, med Ekonomiska och finansiella kommittén.

Artikel 3

1. På de villkor som anges i punkt 2 ska kommissionen utbetala unionens makroekonomiska bistånd i två delar, som

var och en består av en bidrags- och en lånedel. Storleken på delutbetalningarna ska fastställas i samförståndsavtalet.

2. Kommissionen ska besluta att betala ut delbeloppen under förutsättning att de ekonomisk-politiska och finansiella villkor som överenskommits i samförståndsavtalet har uppfyllts på ett tillfredsställande sätt. Den andra delutbetalningen ska ske tidigast tre månader efter den första delutbetalningen.

3. Unionsmedlen ska utbetalas till Georgiens centralbank. Enligt bestämmelser som ska överenskommas i samförståndsavtalet, däribland en bekräftelse på återstående finansieringsbehov i budgeten, kan unionsmedlen överföras till Georgiens finansministerium som slutmottagare.

Artikel 4

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avser lånedelen av unionens makroekonomiska bistånd ska genomföras i euro med användande av samma valutadag och får inte utsätta unionen för omvandling av löptider, för valuta- eller ränterisker eller för andra kommersiella risker.

2. Kommissionen ska, om Georgien så begär, vidta nödvändiga åtgärder för att se till att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att denna motsvaras av en liknande klausul i kommissionens upplåningsvillkor.

3. I de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånet, och om Georgien så begär, får kommissionen refinansiera hela eller en del av sitt ursprungliga lån eller andra motsvarande finansiella villkor. Refinansierings- eller ändringstransaktionerna ska genomföras i enlighet med villkoren i punkt 1 och får inte förlänga den genomsnittliga löptiden för lånet i fråga eller öka det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller ändringen av de finansiella villkoren.

4. Georgien ska bära unionens alla kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktionerna enligt detta beslut.

5. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och Ekonomiska och finansiella kommittén om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 5

Unionens makroekonomiska bistånd ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget ⁽¹⁾ samt dess genomförandebestämmelser ⁽²⁾. Särskilt gäller att det samförståndsavtal, det låneavtal och den bidragsöverenskommelse som ingås med Georgien

myndigheter ska innehålla särskilda åtgärder som Georgien ska vidta för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oegentligheter som påverkar unionens makroekonomiska bistånd. I syfte att säkerställa större insyn i förvaltningen och utbetalningen av bistånd ska samförståndsavtalet, låneavtalet och bidragsöverenskommelsen också innehålla bestämmelser om kontroller, inklusive kontroller på plats och inspektioner, som ska utföras av kommissionen, inbegripet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning. Dessa dokument ska dessutom innehålla bestämmelser om revisioner genomförda av revisionsrätten, vid behov inbegripet revisioner på plats.

Artikel 6

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 7

1. Kommissionen ska senast den 30 juni varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta beslut under det föregående året, inklusive en utvärdering därav. I rapporten ska sambandet anges mellan de ekonomisk-politiska och de finansiella villkor som har fastställts i samförståndsavtalet, Georgiens aktuella ekonomiska och finanspolitiska resultat och kommissionens beslut att frigöra delutbetalningarna av unionens makroekonomiska bistånd.

2. Kommissionen ska senast två år efter utgången av den tillgänglighetsperiod som avses i artikel 1.4 överlämna en rapport om efterhandsutvärderingen till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 12 augusti 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

**Gemensamt uttalande av Europaparlamentet och rådet tillsammans med beslutet om ytterligare
makroekonomiskt bistånd till Georgien**

Europaparlamentet och rådet

- som har enats om att antagandet av beslutet om ytterligare makroekonomiskt bistånd till Georgien bör ses i ett vidare perspektiv mot bakgrund av behovet av en ram som tryggar sunda och effektiva beslut om makroekonomiskt bistånd till tredjeländer,
- som har enats om att antagandet av beslut om framtida makroekonomiska biståndsinsatser bör grundas på de överväganden och principer som anges nedan för beviljande av unionens makroekonomiska bistånd till biståndsberättigade tredjeländer och territorier, utan att detta påverkar initiativrätten när det gäller lagstiftning och den rättsliga form som ett framtida instrument för formalisering av dessa överväganden och principer kan komma att ges,
- som är fast beslutna att till fullo återspegla dessa överväganden och principer i framtida enskilda beslut om beviljande av unionens makroekonomiska bistånd, har gjort följande uttalande.

DEL A – ÖVERVÄGANDEN

1. Unionen är en viktig givare av ekonomiskt, finansiellt och tekniskt bistånd till tredjeländer. Unionens makroekonomiska bistånd (nedan kallat *makroekonomiskt bistånd*) har visat sig vara ett effektivt instrument för ekonomisk stabilisering och en drivkraft för strukturella reformer i de länder och territorier som mottagit sådant bistånd (nedan kallade *mottagarna*). Unionen bör, i enlighet med sin övergripande politik avseende kandidatländerna, de potentiella kandidatländerna och grannländerna, kunna tillhandahålla makroekonomiskt bistånd till dessa länder med sikte på att bygga upp ett område med gemensam stabilitet och säkerhet och gemensamt välstånd.
2. Det makroekonomiska biståndet bör grundas på landspecifika beslut av Europaparlamentet och rådet i varje enskilt fall. Dessa principer syftar till att stärka effektiviteten och ändamålsenligheten i de beslutsprocesser som leder fram till sådana beslut och deras genomförande, och till att förbättra mottagarens tillämpning av de politiska förhandsvillkoren för beviljande av makroekonomiskt bistånd samt öka insynen i och den demokratiska kontrollen av detta bistånd.
3. I sin resolution av den 3 juni 2003 om genomförandet av makroekonomiskt bistånd till tredjeländer efterlyste Europaparlamentet en ramförfordning för det makroekonomiska biståndet för att göra beslutsprocessen snabbare och förse detta finansiella instrument med en formell och tydlig rättslig grund.
4. I sina slutsatser av den 8 oktober 2002 fastställde rådet kriterier (de så kallade Genvalkriterierna) som vägledning för makroekonomiska biståndsinsatser. Det skulle vara lämpligt att uppdatera och förtydliga dessa kriterier, bland annat kriterierna för fastställande av lämplig biståndsform (lån, bidrag eller en kombination av båda).
5. Dessa principer bör ge unionen möjlighet att se till att det makroekonomiska biståndet kan göras tillgängligt snabbt, särskilt när omständigheterna kräver omedelbara åtgärder, samt att förtydliga de kriterier som gäller för genomförandet av det makroekonomiska biståndet och göra dem mer transparenta.
6. Kommissionen bör se till att det makroekonomiska biståndet överensstämmer med de viktigaste principerna, målen och åtgärderna som vidtas inom de olika områdena för externa åtgärder och unionens andra relevanta politikområden.
7. Det makroekonomiska biståndet bör stödja unionens utrikespolitik. Kommissionens avdelningar och Europeiska utrikestjänsten bör föra ett nära samarbete under hela processen i syfte att samordna unionens utrikespolitik och se till att den är konsekvent.
8. Det makroekonomiska biståndet bör främja mottagarnas efterlevnad av de värderingar man delar med unionen, däribland demokrati, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer, respekt för mänskliga rättigheter, hållbar utveckling och fattigdomsminskning, samt principerna om en öppen, regelstyrd och rättvis handel.

9. Ett förhandsvillkor för beviljande av makroekonomiskt bistånd bör vara att det biståndsberättigade landet respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland parlamentariska flerpartisystem, rättsstatsprincipen och respekt för mänskliga rättigheter. Dessa förhandsvillkor bör regelbundet följas upp av kommissionen.
10. De specifika målen för besluten om makroekonomiskt bistånd bör omfatta förstärkning av effektiviteten, öppenheten och ansvarigheten i systemen för förvaltning av offentliga finanser i mottagarländerna. Kommissionen bör regelbundet övervaka hur dessa mål uppfylls.
11. Det makroekonomiska biståndet bör syfta till att återställa en hållbar finansiell situation i tredjeländer och territorier som står inför brist på utländsk valuta och därtill relaterade externa finansiella svårigheter. Det makroekonomiska biståndet bör inte vara ett regelbundet ekonomiskt bistånd och det är inte heller i första hand avsett att stödja den ekonomiska och sociala utvecklingen hos mottagarna.
12. Det makroekonomiska biståndet ska komplettera de resurser som tillhandahålls av IMF och andra multilaterala finansinstitut, och bördorna ska delas rättvist mellan unionen och andra givare. Det makroekonomiska biståndet ska också innebära att unionens insatser skapar ett mervärde.
13. För att säkerställa att unionens finansiella intressen i samband med det makroekonomiska biståndet skyddas effektivt bör mottagarna vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oegentligheter i samband med stödet, och kontroller och granskning från kommissionens och revisionsrättens sida bör ombesörjas.
14. Valet av förfarande för antagande av samförståndsavtalet bör beslutas i enlighet med de kriterier som fastställs i förordning (EU) nr 182/2011. I detta sammanhang bör det rådgivande förfarandet tillämpas som allmän regel, men med hänsyn till den potentiellt stora inverkan av de åtgärder som överstiger tröskelvärdet i del B är det lämpligt att tillämpa granskningsförfarandet för sådana åtgärder.

DEL B – PRINCIPER

1. Stödets syfte

- a) Makroekonomiskt bistånd ska vara ett exceptionellt finansiellt instrument för obundet och obestämt betalningsbalansstöd till stödberättigade tredjeländer och territorier. Stödet bör syfta till att återställa en hållbar finansiell situation i stödberättigade länder och territorier med externa finansiella svårigheter. Det bör underbygga genomförandet av ett policyprogram som inbegriper starka justerings- och strukturreformåtgärder som är avsedda att förbättra betalningsbalansen, särskilt under programperioden, och förbättra genomförandet av relevanta avtal och program med unionen.
- b) Makroekonomiskt bistånd bör beviljas under förutsättning att det finns ett betydande återstående externt finansieringsbehov som kommissionen identifierat i samråd med de multilaterala finansinstituten, utöver de resurser som tillhandahålls av IMF och andra multilaterala institut, trots det berörda landets eller territoriets genomförande av strikta program för ekonomisk stabilisering och reform.
- c) Makroekonomiskt bistånd bör vara av tillfällig art och avbrytas så snart som den externa finansiella situation åter är hållbar.

2. Stödberättigade länder och territorier

Följande tredjeländer och territorier bör vara berättigade till makroekonomiskt stöd:

- Kandidatländer och potentiella kandidatländer.
- Länder och territorier som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken.
- Under exceptionella och vederbörligen motiverade omständigheter, andra tredjeländer som spelar en avgörande roll för den regionala stabiliteten, som är av strategisk betydelse för unionen och som politiskt, ekonomiskt och geografiskt står nära unionen.

3. Stödets form

- a) Makroekonomiskt bistånd bör i allmänhet ges i form av lån. I undantagsfall kan biståndet emellertid ges i form av ett bidrag eller som en kombination av lån och bidrag. När kommissionen fastställer den lämpliga storleken av en eventuell bidragsdel bör den, när den utarbetar sitt förslag, beakta mottagarens ekonomiska utvecklingsnivå, mätt som inkomst per capita och fattigdomskvoter, samt landets återbetalningsförmåga med beaktande av analyser av dess förmåga att klara av sina skuldbördor samtidigt som principen om att bördorna ska delas rättvist mellan unionen och andra givare respekteras. För detta ändamål bör kommissionen även ta hänsyn till i vilken utsträckning internationella finansinstitut och andra givare tillämpar förmånliga villkor på det berörda landet.
- b) När det makroekonomiska biståndet ges i form av lån bör kommissionen ha befogenhet att på unionens vägnar låna upp de nödvändiga medlen på kapitalmarknaderna eller av finansinstitut och låna dem vidare till mottagaren.
- c) Upplånings- och utlåningstransaktioner ska genomföras i euro med användande av samma valutadag, och de bör inte innebära någon ändring av löptider eller någon valutakurs- eller ränterisk för unionen.
- d) Alla kostnader som uppstår när unionen ingår eller utför upplånings- och utlåningstransaktioner bör bäras av mottagaren.
- e) På mottagarens begäran och om omständigheterna tillåter en lägre låneränta får kommissionen besluta att refinansiera hela eller en del av sin ursprungliga upplåning eller omstrukturera motsvarande finansiella villkor. Transaktioner för refinansiering och omstrukturering bör göras enligt villkoren i punkt 3 d och bör inte medföra en förlängning av den genomsnittliga löptiden för lånet eller en ökning av det belopp som är utestående på dagen för refinansiering eller omstrukturering.

4. Finansiella bestämmelser

- a) De belopp som beviljas som makroekonomiskt bistånd i form av bidrag bör överensstämma med de budgetanslag som fastställts i den fleråriga budgetramen.
- b) De belopp som beviljas som makroekonomiskt bistånd i form av lån bör tillhandahållas i enlighet med förordningen om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredjeland. De belopp som beviljas bör överensstämma med de budgetanslag som fastställts i den fleråriga budgetramen.
- c) De årliga anslagen bör godkännas av budgetmyndigheten inom den fleråriga budgetramens gränser.

5. Biståndsbelopp

- a) Fastställandet av biståndsbeloppet bör grundas på det biståndsberättigade landets eller territoriets återstående externa finansieringsbehov, och hänsyn bör tas till dess kapacitet att finansieras sig själv med sina egna resurser, och särskilt med de internationella reserver som står till dess förfogande. Dessa finansieringsbehov bör fastställas av kommissionen i samarbete med de internationella finansinstituten, på grundval av en komplett kvantitativ bedömning och transparenta styrkande handlingar. Kommissionen ska särskilt beakta IMF:s senaste prognoser för det berörda landets eller territoriets betalningsbalans och ta hänsyn till de förväntade ekonomiska bidragen från multilaterala givare samt redan befintlig tilldelning från unionens övriga externa finansieringsinstrument i det biståndsberättigade landet eller territoriet.
- b) Kommissionens handlingar bör innehålla information om prognoserna för valutareservens storlek om inget makroekonomiskt bistånd skulle ges jämfört med de nivåer som anses vara lämpliga, mätt med relevanta indikatorer, såsom förhållandet mellan det berörda landets valutareserv och kortsiktiga utlandsskuld samt mellan valutareserven och importen.
- c) Vid fastställandet av det makroekonomiska biståndsbelopp som ska beviljas bör hänsyn också tas till behovet av att dela bördan rättvist mellan unionen och andra biståndsgivare och mervärdet av unionens insatser.

- d) Om mottagarens finansieringsbehov minskar avsevärt under den period som det makroekonomiska biståndet betalas ut jämfört med de ursprungliga prognoserna, bör kommissionen, i enlighet med det rådgivande förfarandet om biståndet uppgår till högst 90 miljoner EUR, och genom tillämpning av granskningsförfarandet om biståndet överstiger 90 miljoner EUR, minska de medel som görs tillgängliga inom ramen för biståndet, skjuta upp biståndet eller avbryta biståndet helt.

6. Villkor

- a) Ett förhandsvillkor för beviljande av makroekonomiskt bistånd bör vara att det biståndsberättigade landet eller territoriet respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland parlamentariska flerpartisystem, rättsstatsprincipen och respekt för mänskliga rättigheter. Kommissionen bör tillhandahålla en offentligt tillgänglig bedömning⁽¹⁾ av hur detta förhandsvillkor uppfyllts och bör övervaka detta under hela den makroekonomiska biståndsinsatsen. Denna punkt bör tillämpas i enlighet med beslutet om hur utrikestjänsten ska organiseras och arbeta.
- b) Det makroekonomiska biståndet bör beviljas under förutsättning att det finns ett icke-krisförebyggande kreditavtal mellan det biståndsberättigade landet eller territoriet och IMF som uppfyller följande villkor:
- Syftet med avtalet är förenligt med syftet med makroekonomiskt bistånd, dvs. att lindra kortsiktiga problem med betalningsbalansen.
 - Effektiva anpassningsåtgärder som är förenliga med det makroekonomiska biståndets syfte enligt definitionen i punkt 1a genomförs.
- c) Utbetalningen av bistånd bör vara villkorat av ett tillfredsställande genomförande av ett policyprogram som stöds av IMF och uppfyllandet av de förhandsvillkor som avses i led a i det här ledet. Ytterligare ett villkor bör vara att landet inom en specifik tidsram ska ha genomfört en rad tydligt definierade ekonomisk-politiska åtgärder med fokus på strukturreformer och sunda offentliga finanser, som kommissionen och mottagaren ska komma överens om och som ska fastställas i ett samförståndsavtal.
- d) För att säkra ett effektivt skydd av unionens finansiella intressen och stärka mottagarländernas styrelseformer bör samförståndsavtalet innefatta åtgärder som syftar till att stärka effektiviteten, öppenheten och ansvarigheten i systemen för förvaltning av offentliga finanser.
- e) Framsteg när det gäller ömsesidigt öppnande av marknader, utveckling av regelstyrd och rättvis handel och andra prioriteringar i unionens utrikespolitik ska också vederbörligen beaktas vid utformningen av de politiska åtgärderna.
- f) De politiska åtgärderna bör stämma överens med befintliga partnerskapsavtal, samarbetsavtal eller associeringsavtal som ingåtts mellan unionen och mottagaren och med de program för makroekonomiska justeringar och strukturreformer som genomförs av mottagaren med bistånd från IMF.

7. Förfarande

- a) Ett land eller territorium som vill få makroekonomiskt bistånd bör skriftligen ansöka om detta till kommissionen. Kommissionen bör kontrollera om de villkor som avses i punkterna 1, 2, 4 och 6 är uppfyllda och kan, om så är lämpligt, lägga fram ett förslag till beslut för Europaparlamentet och rådet.
- b) I beslutet om beviljande av lån bör lånebeloppet, lånets maximala genomsnittliga löptid och maximalt antal delbetalningar av det makroekonomiska biståndet anges. Om beslutet innehåller en bidragsdel bör det också ange bidragsbeloppet och maximalt antal delbetalningar. Beslutet att bevilja ett bidrag bör åtföljas av en motivering för bidraget (eller bidragsdelen). I båda fallen bör även den tid under vilken det makroekonomiska biståndet är tillgängligt fastställas. Som regel bör den tillgänglighetstiden inte överstiga tre år. När kommissionen lägger fram ett förslag om beviljande av makroekonomiskt bistånd ska den lägga fram den information som avses i punkt 12 c.

⁽¹⁾ Denna bedömning kommer att grundas på den årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen som anges i EU:s strategiska ram för mänskliga rättigheter och demokrati (rådets slutsatser om mänskliga rättigheter och demokrati, 25 juni 2012).

- c) Efter antagandet av beslutet om beviljande av makroekonomiskt bistånd bör kommissionen, i enlighet med det rådgivande förfarandet om biståndet uppgår till högst 90 miljoner EUR, och i enlighet med granskningsförfarandet om biståndet överstiger 90 miljoner EUR, komma överens med mottagaren i samförståndsavtalet om de politiska åtgärder som avses i punkt 6 c, d, e och f.
 - d) Efter antagandet av beslutet om beviljande av makroekonomiskt bistånd bör kommissionen och mottagarlandet komma överens om närmare finansiella villkor för biståndet. Dessa närmare finansiella villkor bör fastställas i ett bidrags- eller låneavtal.
 - e) Kommissionen bör underrätta Europaparlamentet och rådet om utvecklingen när det gäller landspecifikt bistånd, inbegripet utbetalning av sådant bistånd, och i god tid förse dessa institutioner med relevant dokumentation.
8. Genomförande och finansiell förvaltning
- a) Kommissionen bör genomföra det makroekonomiska biståndet i enlighet med unionens finansiella regler.
 - b) Genomförandet av det makroekonomiska biståndet bör ske under direkt centraliserad förvaltning.
 - c) Budgetåtaganden bör göras på grundval av beslut som kommissionen fattar i enlighet med denna punkt. Om det makroekonomiska biståndet pågår under flera budgetår kan budgetåtaganden för sådant bistånd delas upp i årliga delbetalningar.
9. Utbetalning av bistånd
- a) Det makroekonomiska biståndet bör betalas ut till mottagarens centralbank.
 - b) Det makroekonomiska biståndet bör betalas ut i successiva delbetalningar, under förutsättning av de förhandsvillkor som avses i punkt 6 a och villkoren i punkt 6 b och c uppfylls.
 - c) Kommissionen bör med jämna mellanrum kontrollera att de villkor som avses i punkt 6 b och c fortsätter att uppfyllas.
 - d) Om villkoren i punkt 6 a och förhandsvillkoren i punkt 6 b och c inte uppfylls bör kommissionen tillfälligt skjuta upp, minska eller dra in utbetalningen av det makroekonomiska biståndet. I dessa fall bör kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om skälen för det tillfälliga uppskjutandet eller indragningen av utbetalningen.
10. Biståndsåtgärder
- Unionens budgetmedel kan användas för att täcka utgifter som är nödvändiga för genomförandet av det makroekonomiska biståndet.
11. Skydd av unionens ekonomiska intressen
- a) Varje avtal som ingås på basis av ett landsspecifikt beslut bör innehålla bestämmelser som garanterar att mottagarna regelbundet kontrollerar att finansieringen från unionens budget används korrekt, och att de vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oegentligheter och bedrägerier samt vid behov vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som tillhandahållits enligt ett landsspecifikt beslut och som har förskingrats.
 - b) Varje avtal som ingås på basis av ett landsspecifikt beslut bör innehålla bestämmelser som kan garantera skydd för Europeiska unionens finansiella intressen, särskilt med avseende på bedrägeri, korruption och andra oegentligheter, i enlighet med relevant EU-rätt.
 - c) Det samförståndsavtal som avses i punkt 6 c bör uttryckligen ge kommissionen och revisionsrätten rätt att utföra revisioner under och efter tillgänglighetsperioden för det makroekonomiska biståndet, däribland granskning av dokument och inspektioner på plats, exempelvis operationella utvärderingar. Samförståndsavtalet bör också uttryckligen ge kommissionen eller dess företrädare rätt att genomföra kontroller och inspektioner på plats.

- d) Vid genomförandet av det makroekonomiska biståndet bör kommissionen med hjälp av operationella utvärderingar övervaka mottagarens finansiella arrangemang, administrativa förfaranden samt mekanismer för intern och extern kontroll som är relevanta för biståndet.
- e) Varje avtal som ingås på basis av ett landsspecifikt beslut bör innehålla bestämmelser som kan garantera att unionen har rätt till full återbetalning av bidraget och/eller återbetalning av lånet i förtid, i det fall det konstaterats att en mottagare i samband med förvaltningen av det makroekonomiska biståndet är inblandad i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som kan skada unionens finansiella intressen.

12. Årsrapport

- a) Kommissionen bör granska framstegen i genomförandet av det makroekonomiska biståndet och senast den 30 juni överlämna en årlig rapport till Europaparlamentet och rådet.
- b) Årsrapporten bör redovisa mottagarnas ekonomiska situation och framtidsutsikter, samt vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av de politiska åtgärder som avses i punkt 6 c.
- c) Den bör även ge uppdaterad information om de tillgängliga budgetresurserna i form av lån och bidrag, mot bakgrund av de planerade åtgärderna.

13. Utvärdering

- a) Kommissionen bör överlämna utvärderingsrapporter till Europaparlamentet och rådet, med en bedömning av de makroekonomiska biståndsinsatsernas resultat och effektivitet och av i vilken omfattning insatserna bidragit till biståndets mål.
 - b) Kommissionen bör regelbundet och minst vart fjärde år utvärdera tillhandahållandet av det makroekonomiska biståndet genom att förse Europaparlamentet och rådet med en detaljerad översikt över detta bistånd. Syftet med denna utvärdering bör vara att fastställa huruvida målen med det makroekonomiska biståndet har uppnåtts och huruvida villkoren för det makroekonomiska biståndet, inbegripet det tröskelvärde som fastställs i punkt 7 c, fortfarande efterlevs, och att ge kommissionen möjlighet att göra rekommendationer i syfte att förbättra framtida insatser. I sin utvärdering bör kommissionen även bedöma samarbetet med europeiska eller multilaterala finansinstitut i samband med tillhandahållandet av makroekonomiskt bistånd.
-

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 779/2013

av den 13 augusti 2013

om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad
marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning
(EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller
sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt
och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i
enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommis-
sionens fastställande av schablonvärden vid import från
tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges
i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlig-
het med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr
543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter.
Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag
som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella
tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genom-
förandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till
denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentlig-
görs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 augusti 2013.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0709 93 10	TR	138,1
	ZZ	138,1
0805 50 10	AR	89,8
	CL	100,4
	TR	70,0
	UY	107,6
	ZA	102,4
	ZZ	94,0
0806 10 10	EG	185,9
	MA	161,8
	MX	263,5
	TR	156,3
0808 10 80	ZZ	191,9
	AR	188,5
	BR	106,6
	CL	134,6
	CN	74,0
	NZ	136,5
	US	164,7
	ZA	110,9
0808 30 90	ZZ	130,8
	AR	177,3
	CL	146,4
	NZ	194,4
	TR	153,8
	ZA	110,4
0809 30	ZZ	156,5
	TR	146,5
0809 40 05	ZZ	146,5
	BA	47,7
	MK	61,9
	TR	83,7
	ZZ	64,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 12 augusti 2013

om de överförda beloppen för budgetåret 2014 från de nationella stödprogrammen i vinsektorn till systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1234/2007

[delgivet med nr C(2013) 5180]

(Endast de engelska, franska, grekiska, maltesiska och spanska texterna är giltiga)

(2013/430/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾, särskilt artikel 103za jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 103n i förordning (EG) nr 1234/2007 föreskrivs att fördelningen av de tillgängliga EU-medlen och budgettaken för de nationella stödprogrammen i vinsektorn anges i bilaga Xb i den förordningen.
- (2) I enlighet med artikel 103o i förordning (EG) nr 1234/2007 hade medlemsstaterna möjlighet att fatta beslut senast den 1 december 2012, om att ge stöd till vinodlare för budgetåret 2014 genom att fördela stöd-rättigheter i den mening som avses i kapitel 1 i avdelning III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare⁽²⁾.

- (3) Medlemsstater som avser att ge stöd i enlighet med artikel 103o i förordning (EG) nr 1234/2007 har anmält motsvarande belopp. Av tydlighetskäl bör kommissionen offentliggöra dessa belopp.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De belopp som överförs från de nationella stödprogrammen som avses i förordning (EG) nr 1234/2007 till systemet med samlat gårdsstöd enligt förordning (EG) nr 73/2009 för budgetåret 2014 är i enlighet med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Malta samt Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 12 augusti 2013.

På kommissionens vägnar

Dacian CIOLOȘ

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

BILAGA

Belopp som överförs från nationella stödprogram i vinsektorn till systemet med samlat gårdsstöd (budgetåret 2014)

(i 1 000 euro)

Budgetår	2014
Grekland	16 000
Spanien	142 749
Luxemburg	588
Malta	402
Förenade kungariket	120

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT**av den 12 augusti 2013****om tillstånd för medlemsstaterna att förlänga provisoriska godkännanden som beviljats de verksamma ämnena benalaxyl-M och valifenalat***[delgivet med nr C(2013) 5184]***(Text av betydelse för EES)****(2013/431/EU)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.1 fjärde stycket,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 80.1 a, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 80.1 a i förordning (EG) nr 1107/2009 ska direktiv 91/414/EEG fortsätta att tillämpas på verksamma ämnen för vilka ett beslut har antagits i enlighet med artikel 6.3 i direktiv 91/414/EEG före den 14 juni 2011.
- (2) I enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnade Isagro IT i februari 2002 in en ansökan till Portugal om införande av det verksamma ämnet benalaxyl-M i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Genom kommissionens beslut 2003/35/EG ⁽³⁾ bekräftades att dokumentationen var fullständig och i princip kunde anses uppfylla uppgiftskraven i bilagorna II och III till direktivet.
- (3) I enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnade Isagro SpA i september 2005 in en ansökan till Ungern om införande av det verksamma ämnet valifenalat i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Genom kommissionens beslut 2006/586/EG ⁽⁴⁾ bekräftades att dokumentationen var fullständig och i princip kunde anses uppfylla uppgiftskraven i bilagorna II och III till direktivet.
- (4) Bekräftelsen av att dokumentationen var fullständig var nödvändig dels för att en detaljerad granskning av ärendena skulle kunna göras, dels för att medlemsstaterna skulle kunna utfärda provisoriska godkännanden för högst tre år för växtskyddsmedel som innehåller de berörda verksamma ämnena, samtidigt som villkoren i artikel 8.1 i direktiv 91/414/EEG uppfylls, särskilt villkoren

avseende den detaljerade utvärderingen av de verksamma ämnena och av växtskyddsmedlen i enlighet med kraven i det direktivet.

- (5) Effekterna av dessa verksamma ämnen på människors hälsa och på miljön har bedömts i enlighet med artikel 6.2 och 6.4 i direktiv 91/414/EEG för de användningsområden som sökandena har föreslagit. De rapporterande medlemsstaterna lämnade in sina respektive utkast till utvärderingsrapporter till kommissionen den 21 november 2003 (benalaxyl-M) respektive den 19 februari 2008 (valifenalat).
- (6) Sedan de rapporterande medlemsstaterna lämnade in utkastet till utvärderingsrapporter har det visat sig nödvändigt att begära in ytterligare uppgifter från sökandena och att låta de rapporterande medlemsstaterna granska dessa uppgifter och lämna in en bedömning av ärendena. Granskningen av ärendena pågår fortfarande och kommer därför inte att kunna avslutas inom den tid som föreskrivs i direktiv 91/414/EEG jämfört med kommissionens genomförandebeslut 2011/671/EU ⁽⁵⁾.
- (7) Eftersom utvärderingen hittills inte har gett någon anledning till omedelbar oro bör medlemsstaterna ges möjlighet att förlänga provisoriska godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dessa verksamma ämnen med 24 månader i enlighet med artikel 8 i direktiv 91/414/EEG, så att granskningen av ärendena kan fortsätta. Utvärderingen och beslutet om att eventuellt godkänna benalaxyl-M och valifenalat i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 1107/2009 kommer sannolikt att ha avslutats inom 24 månader.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna får förlänga provisoriska godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller benalaxyl-M eller valifenalat, så att de som längst gäller till och med den 31 augusti 2015.

Artikel 2

Detta beslut upphör att gälla den 31 augusti 2015.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 11, 16.1.2003, s. 52.

⁽⁴⁾ EUT L 236, 31.8.2006, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 267, 12.10.2011, s. 19.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 augusti 2013.

På kommissionens vägnar

Tonio BORG

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSE

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG

(Europeiska unionens officiella tidning L 348 av den 24 december 2008)

På sidan 93, Bilaga I, Del A, fotnot 5, ska det

i stället för: ⁽⁵⁾ För den grupp av prioriterade ämnen som utgörs av bromerade difenyletrar (nr 5) i listan i beslut nr 2455/2001/EG fastställs miljökvalitetsnormer endast för pentabromdifenyleter (kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154)."

vara: ⁽⁵⁾ För den grupp av prioriterade ämnen som utgörs av bromerade difenyletrar (nr 5) i listan i beslut nr 2455/2001/EG fastställs miljökvalitetsnormer endast för kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154."

På sidan 93, Bilaga I, Del A, fotnot 6, ska det

i stället för: "... klass 3: 0 till < 100 mg ..."

vara: "... klass 3: 50 till < 100 mg ...".

På sidan 93, Bilaga I, Del A, fotnot 8, ska det

i stället för: ⁽⁸⁾ Om medlemsstaterna inte tillämpar miljökvalitetsnormer för biota, ska de införa striktare miljökvalitetsnormer för vatten för att nå samma skyddsnivå som miljökvalitetsnormen för biota enligt artikel 3.2 i detta direktiv. De ska underrätta kommissionen och andra medlemsstater, genom den kommitté som avses i artikel 21 i direktiv 2000/60/EG, om skälen och grunderna för att använda detta tillvägagångssätt, de fastställda alternativa miljökvalitetsnormerna för vatten, inklusive de uppgifter och den metod som använts för att få fram alternativa miljökvalitetsnormer, och de kategorier av ytvatten som de skulle tillämpas på."

vara: ⁽⁸⁾ DDT totalt består av summan av isomererna 1,1,1-triklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nummer 50-29-3, EU-nummer 200-024-3); 1,1,1-triklor-2(o-klorfenyl) -2-(p-klorfenyl)etan (CAS-nummer 789-02-6, EU-nummer 212-332-5); 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etylen (CAS-nummer 72-55-9, EU-nummer 200-784-6); och 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nummer 72-54-8, EU-nummer 200-783-0)."

På sidan 93, Bilaga I, Del A, fotnot 9, ska det

i stället för: ⁽⁹⁾ För den grupp prioriterade ämnen som utgörs av polyaromatiska kolväten (PAH) (nr 28) är varje enskilt miljökvalitetsnormvärde tillämpligt, dvs. värdet för benso(a)pyren och värdet för summan av benso(b)fluoranten och benso(k)fluoranten och värdet för summan av benso(g,h,i)perylen och inde-no(1,2,3-cd)pyren måste respekteras."

vara: ⁽⁹⁾ Om medlemsstaterna inte tillämpar miljökvalitetsnormer för biota, ska de införa striktare miljökvalitetsnormer för vatten för att nå samma skyddsnivå som miljökvalitetsnormen för biota enligt artikel 3.2 i detta direktiv. De ska underrätta kommissionen och andra medlemsstater, genom den kommitté som avses i artikel 21 i direktiv 2000/60/EG, om skälen och grunderna för att använda detta tillvägagångssätt, de fastställda alternativa miljökvalitetsnormerna för vatten, inklusive de uppgifter och den metod som använts för att få fram alternativa miljökvalitetsnormer, och de kategorier av ytvatten som de skulle tillämpas på."

MEDDELANDE TILL LÄSARNA

Rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning*

I enlighet med rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT L 69, 13.3.2013, s. 1) ska från och med den 1 juli 2013 endast den elektroniska utgåvan av EUT vara giltig och ha rättslig verkan.

När det inte är möjligt att offentliggöra den elektroniska utgåvan av EUT på grund av oförutsedda och exceptionella omständigheter ska den tryckta utgåvan vara giltig och ha rättslig verkan i enlighet med villkoren i artikel 3 i förordning (EU) nr 216/2013.

MEDDELANDE TILL LÄSAREN – SÄTTET ATT HÄNVISA TILL RÄTTSAKTER

Från och med den 1 juli 2013 har sättet att hänvisa till rättsakter ändrats.

Under en övergångsperiod kommer både det nya och det gamla sättet att användas.

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV